

Parlament de les Illes Balears

DISCURS DE LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT, AINA RADO, AMB MOTIU DE L'ACTE COMMEMORATIU DEL DIA DE LES ILLES BALEARS

1 de març del 2011. Seu del Parlament.

Un any més celebrem l'aniversari de l'aprovació del nostre Estatut d'Autonomia.

Ja fa 28 anys i aquest serà el darrer acte de commemoració de la Diada de les Illes Balears d'aquesta setena legislatura.

Pot ser aquest sigui un bon moment per fer una ullada cap enrere i avaluar breument allò que s'ha fet, i també allò que s'hauria pogut fer.

Al Parlament li correspon la tasca legislativa. I sense por a equivocarnos, podem dir que aquesta ha estat complida satisfactòriament, tot i que no podem negar les dificultats viscudes.

El fet que moltes lleis i diversitat d'iniciatives s'hagin aprovat per unanimitat o amb un alt grau de consens, ens ha de satisfer a tots i a totes.

És un signe de maduresa política.

No podem amagar, però que d'altres importants per aquestes Illes, malgrat els esforços dels diferents grups representats en aquesta cambra, no han assolit el necessari consens.

És també una assignatura pendent d'aquesta comunitat, aconseguir el màxim acord per nomenar el Síndic de Greuges, previst a l'Estatut d'Autonomia. Ens sap greu dir que en aquesta legislatura, tampoc no haurà estat possible.

Parlava l'any passat en aquest mateix dia, que el problema més greu de la nostra comunitat era la crisi econòmica.

Desgraciadament avui, un any després, en patim encara els efectes.

Molts treballadors i moltes treballadores han perdut el seu lloc de feina, moltes empreses tenen dificultats de finançament, i cap a ells es fa necessari

dirigir tots els esforços, la qual cosa exigeix la complicitat de totes les institucions, conjuntament amb les que formen els teixits socials i productius.

És de justícia reconèixer però que s'han fet passes en aquest sentit. Tot i que no podem dir que aquesta crisi, que afecta tants països i tantes persones, hagi estat superada, certament, avui ningú no dubta que aquí, a la nostra comunitat, hi ha motius per a l'esperança.

Em permetran, senyores i senyors, aprofitar aquest dia tan solemne, amb la presència de persones tan significatives, per fer una reflexió encaminada al futur.

Tots som ben conscients que no hem gaudit d'una legislatura tranquil·la.

Molts han estat els fets que han trasbalsat la nostra vida política. No cal esmentar-los, ja que són a la ment de tots, però, si mes no, sí que crec que en podem extreure una lliçó.

Alguns fets han enterbolit la imatge de tots els que dedicam el nostre esforç a aconseguir més benestar i justícia per a tota la ciutadania, i parlar de la creixent desafecció de ciutadans i ciutadanes envers l'activitat política ha esdevingut, gairebé una frase feta, no exempta de raó que contribueix, no ho oblidem, al desprestigi de les institucions.

En de reconèixer però, que no tots els càrrecs polítics han sabut estar a l'alçada d'allò pel que foren elegits.

Per això, el nostre deure és redoblar els esforços per fer arribar a la ciutadania la nostra millor feina i la major honestedat.

Amb la nostra dedicació i els nostres encerts, hem d'aconseguir donar llum i reconduir aquestes opinions.

Perquè, senyores i senyors, la política és una activitat generosa, impregnada de la idea del bé comú en la immensa majoria dels casos.

Hi poden o hi podrien haver polítics indignes. Això pot ocórrer en qualsevol activitat humana. Però hem de saber actuar amb contundència i apartar-los de les tasques polítiques.

I vull sortir en defensa de tots els que ens dedicam a l'activitat política. Ja que crec que és profundament injust implicar tot un col·lectiu per culpa d'algunes actuacions individuals.

En la tasca política calen persones honestes, transparents i treballadores, que optin pel servei públic.

I els puc assegurar que així són la majoria de polítics, sigui quina sigui la seva formació política.

Però tornem al futur, els parlava de la necessitat de consens, com deia Wiston Churchill, amb un fil d'aquella típica ironia britànica... **"A vegades, la democràcia és la necessitat de doblegar-se davant les opinions dels altres"**.

Crec que és una gran veritat, per això jo també vull reivindicar, juntament amb la imprescindible acció política, juntament amb la necessitat de l'existència d'opinions diferents i fins i tot contraposades, d'acord amb una societat rica i plural, la necessitat del consens, del diàleg, de la concertació, i sobretot de fomentar l'acord en aquells temes cabdals que afecten la ciutadania de les Illes Balears.

Senyores i Senyors, al final d'aquest mes, la cambra serà dissolta.

Avançam ràpidament cap a una campanya electoral i cap a unes eleccions democràtiques. I si volem posar el valor, el sentit més noble de la política, si volem que la ciutadania s'impliqui en un projecte comú, tots els polítics ens hem de confrontar amb els adversaris, sense desqualificacions, hem de donar missatges clars i entenedors, mai amb eslògans buits de contingut, hem de debatre com resoldre els problemes que afecten a les persones i oferir propostes concretes. Evidentment, aquelles que cada formació política consideri més adients segons el seu ideari.

Reivindicar la política també vol dir fer el possible perquè la netedat i la coherència siguin els trets definitoris del legítim i necessari debat d'idees, viu i apassionat, i perquè mai no caiguem en el menyspreu i en l'insult.

Aquesta és l'essència de la democràcia, i no hi ha democràcia sense política, i per aquest motiu, el nostre esforç ha de ser per elevar al màxim el debat d'idees, per informar amb serenor, rigor i equanimitat al ciutadania.

Sols així tendrem la credibilitat, la confiança i el respecte de tots i totes.

Deia Montesquieu que "la tirania d'un príncep no posa en major perill un estat que el que suposa en una democràcia la indiferència pel bé públic".

Així, aquest bé públic és el que no hem d'oblidar tots els que tenim responsabilitats polítiques.

És el nostre deure i ha de ser el nostre compromís.

Per això, vull fer una crida a la participació a les pròximes eleccions del mes de maig.

En democràcia la ciutadania té la possibilitat de jutjar, de decidir, exercint aquest suprem dret polític. No hi ha dubta que amb aquesta participació s'enforteix la democràcia.

Permetin-me aquí i ara, que ens referim a la Democràcia, fer un parèntesi i saludar amb simpatia i optimisme les manifestacions pacífiques del món àrab, amb l'esperança que desemboquin en processos de democratització, i alhora fer una crida a la comunitat internacional perquè empi els seus instruments a fi d'intentar aturar la repressió violenta que es produeix en alguns d'aquests països.

Per acabar avui la Diada de les Illes Balears, aniversari de l'aprovació de l'Estatut crec oportú reivindicar el fet autonòmic que ens ha permès construir una societat més justa i també més propera. L'assumpció de competències per part de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha suposat apropar-se al ciutadà, respondre millor a les seves necessitats i, en aquests moments, vull fer especial esment a tot el que fa referència a les polítiques socials, desenvolupades pel Govern, Consells i Ajuntaments, per tal de pal·liar les necessitats dels més dèbils.

Autonomia vol dir decidir amb més coneixement, possibilitat de legislar segons les necessitats dels nostre poble. En definitiva millorar la governança de les nostres Illes.

Per tant, i per finalitzar, permetin-me afirmar, sense cap mena de dubta, que el sistema autonòmic ha representat avanços i millores substancials per al nostre poble, ens ha permès conèixer-nos millor als habitants de cada una de les Illes, cohesionar la nostra societat i aprofundir en el sentiment de Poble. Hem de continuar per el camí que emprenguérem, en el ja llunya 1983, i defensar-lo i posar-lo en valor cada dia, ja que és una eina útil i necessària per la prosperitat de la nostra Comunitat.

Per això vull dir avui amb tots vostès... "Llarga vida a l'Estatut".

Moltes gràcies i molts d'anys.